

ZVONČEK

LIST S PODOBAMI
ZA SLOVENSKO MLADINO

Štev. 6.

V Ljubljani, 1. rženega cveta 1900.

Leto I.

Moj dom.

O, ti prijazna hišica,
vsa v cvetju in zelenju!
Glej, tukaj zagorela je
luč mojemu življenju.

Odkar sem stopil v beli svet
in vzel slovo od doma,
moj duh kakor na božji pot
vsak dan, vsak hip tja roma.

Tam gleda očko skrbnega,
kako mi brez pokoja
opravlja z resnim licem vsa
obila dela svoja.

Tam gleda drago mamico,
kako po srcu mlada
od prve zore v pozno noč
ljubeče domu vlada.

Tam gleda ljubo sestrico,
kako mi je skrbljiva:
zdaj krmi zlate ribice,
zdaj rožicam priliva.

Kokoške kliče zdaj na dvor
in golobice bele,
kanarčku kletko zdaj ravna,
zdaj poje mi veselo.

In časih sede za klavir,
kitaro v roko vzame . . .
In duh moj sluša, sluša jo,
in sreča ga objame.

Tam gleda duh moj vse te tri,
kako v skrbéh so zame,
kako sem zanje, Bog sam ve,
vnet od ljubezni same.

Modest.